

[Carlsen-Skiødt.]

Efter at den højtærede Minister havde fremsat kritiske Bemærkninger af forskellig Art, blev han i Slutningen af sin Tale, synes jeg, modtagelig for mere jævne Betragtninger, der var dog Mulighed for Forhandling o. s. v., og jeg tror, en saadan vil blive nødvendig, hvis vi skal have noget ud af Lovforslaget. Jeg udtalte i Gaar ret klart, hvad det konservative Folkeparti kunde gaa med til, og hvad det ikke kunde gaa med til. Det var muligt, at den Afviklings- og fastsættelse i 1925, kunde være for lang, det var ogsaa muligt, den kunde være for kort, det skal overvejes nu under den kommende Forhandling, men jeg maa holde paa, at ligesom Loven af 1925 var en Afviklingslov, maa det ogsaa nu holdes for Øje, at vi befinder os paa Afviklingsstadiet, det maa klarlægges, at vi er inde i en Afvikling, og at Boligloven maa høre op.

Jeg vil gerne fremsætte en Betragtning, som jeg ikke tror har været fremsat før, den angaar Kapitel I, som jeg maa sige har min største Interesse. Hvis man gaar til at indføre nye permanente Restriktioner for hele Landet, vil man ikke kunne undgaa at tage de gamle Bygninger med. Her er et Punkt, hvor jeg tør udtale mig ganske klart. Hvis ikke man gør det, vil man tilføje Boligbyggeriet ubodelig Skade, saa vil man fremtvinge Stats- og Kommunebyggeri igen, og det Byggeri, der har været ført under og efter Krigen, har vist et meget grelt Billede. De nødvendige Boliger maa opføres ved privat Byggevirksomhed.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen tog op til Forklaring det Eksempel, jeg havde nævnt fra Odense, hvor en Butiksleje, der for nogle Aar siden var paa 6 000 Kr., for et Par Aar siden var blevet nedsat til 4 000 Kr. Det ærede Medlem sagde: Ja, men det beviser ingenting, for det maatte jo sikkert hidrøre fra, at Lejen var blevet jobbet op langt ud over, hvad der var rimeligt, og nu efterhaanden, som man kommer ind i mere normale Forhold, maatte Lejen selvfølgelig gaa ned. Ja, det er rigtigt, det er ogsaa min Opfattelse, at Lejen gaar ned, jo mere normale Forholdene bliver; jo mindre kunstige vi laver dem, jo mere naturligt vil det blive, ogsaa Prisniveauet saavel for Beboelseslejligheder som for Butikker. Men jeg vil gerne føje til, at hvis der skulde være Tale om, at Butikslejen skulde være blevet jobbet op, saa var den blevet jobbet op netop i den Tid, da Boligloven gjaldt for Odense Bys Vedkommende, thi før den Tid var Lejen betydelig lavere for den samme Butik. Det vil altsaa ganske sikkert sige

dette, at paa det Punkt, hvis der skal være Tale om Jobberi, har disse Restriktioner, denne Boliglov, slet ikke kunnet være noget Værn.

Jeg skal slutte med at gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at vi fra konservativ Side er villige til at gaa ind i Forhandlinger om eventuelle Overgangsbestemmelser, naar Boligloven bortfalder, for saa vidt da de Undersøgelser, der maatte blive foretaget i Udvalget, viser, at det er nødvendigt at have yderligere Overgangsbestemmelser for et kortere Aaremaal, men jeg vil gerne samtidig sige, at vi forskrækkes ikke, fordi man kommer med drastiske Udtalelser om, hvad der kunde ske ved Boliglovens Bortfald. Akkurat det samme blev jo sagt i 1925! Vi vil, som jeg nævnte før, gaa ind i Forhandlinger paa det Grundlag, som jeg ogsaa nævnte i Gaar, at vi vil søge at faa en Ordning, der tager Hensyn til baade Ejer og Lejer, og vi vil arbejde for, at Indflytningsvanskelighederne til København snarest maa ophæves; vi vil, saafremt det bliver nødvendigt at gaa til yderligere Overgangsbestemmelser, arbejde for, at disse faar en ganske fast Karakter af Afviklingsbestemmelser.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagde, at der skete ikke noget i Provinsen, da man ophævede Husleje-loven. Vil det ærede Medlem da paastaa, at der ikke skete en Lejeforhøjelse paa omkring 20 pCt? Hvis det ikke er noget, saa forstaar jeg bedre de Konservatives Standpunkt. Og her er det ærede Medlem jo uenig med det ærede Medlem Hr. Bindslev og min ærede Kollega i Frederiksberg Kommunalbestyrelse Hr. Røgind, som begge har erklæret, at selvfølgelig sker der noget, der sker en Lejeforhøjelse. Det kan dog ikke hjælpe at sige, at der skete ingenting i Provinsen, her er afgjort Bevis for, hvad Huslejelovens Bortfald pengeligt betød.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at det er jo ikke ret meget værd at faa saadan et enkelt Tal nævnt. Nej, maa vi faa at vide, hvor det er, og hvad Lejen var i 1914, om den var steget med eller uden Nævnets Godkendelse, om den var steget ved frivillig Overenskomst eller ej. Naar man har faaet alle disse Oplysninger, er man i Stand til at bedømme det som Eksempel; som det nu fremtræder, egner det sig ikke vi-